

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 59, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 7, stk. 1, litra b) - d), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 3. december 2019 – Totalizator Sportowy mod EUIPO – Lottoland Holdings (LOTTOLAND)

(Sag T-820/19)

(2020/C 45/68)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Totalizator Sportowy sp. x o.o. (Warszawa, Polen) (ved advokat B. Matusiewicz-Kulig)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Lottoland Holdings Ltd (Ocean Village, Gibraltar)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Lottoland Holdings Ltd

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket LOTTOLAND – EU-varemærke nr. 11 369 981.

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 2. oktober 2019 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 97/2019-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt angår den del, hvorved det fastslås, at EU-varemærke nr. 11 369 981, LOTTOLAND, forbliver gyldigt for alle de tjenesteydelser i klasse 42, for hvilke det anfægtede EU-varemærke blev registreret.
- Den anfægtede afgørelse omgøres, idet EU-varemærke nr. 11 369 981, LOTTOLAND, erklæres ugyldigt i det hele, herunder for de tjenesteydelser i klasse 42, for hvilke den anfægtede afgørelse blev registreret.
- Subsidiært hjemvises sagen til EUIPO.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 60, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 8, stk. 5, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/625 af 5. marts 2018 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 og om ophævelse af Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/1430.

Sag anlagt den 4. december 2019 – Tazzetti SpA mod Kommissionen

(Sag T-825/19)

(2020/C 45/69)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Tazzetti SpA (Volpiano, Italien) (ved advokaterne M. Condinanzi, E. Ferrero og C. Vivani)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse (note) af 27. september 2019 ARES (2019) 6014426 rettet til sagsøgeren, Europa-Kommissionens afgørelse (note) af 27. september 2019 ARES (2019) 6024220 rettet til sagsøgeren, Europa-Kommissionens afgørelse (note) af 30. september 2019 ARES (2019) 6048224 rettet til Tazzetti SA, afgørelse (note) ARES 6871575 rettet til Tazzetti SA samt efterfølgende udstedte retsakter annulleres, og i givet fald efter at det i henhold til artikel 277 TEUF er blevet fastslået, at Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/661 af 25. april 2019 om sikring af, at det elektroniske kvoteregister for markedsføring af hydrofluorcarboner fungerer efter hensigten (EUT L 112, s. 11 af 26.4.2019), navnlig dens artikel 7, er ulovlig, fastslås det, at de ovennævnte afgørelser om gennemførelse af den nævnte forordning ikke kan finde anvendelse og følgelig annullation af disse afgørelser.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat syv anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 16, stk. 1, 3 og 5 og af artikel 17 i bilag V og VI til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 517/2014 af 16. april 2014 om fluorholdige drivhusgasser og om ophævelse af forordning (EF) nr. 842/2006 (EUT 2014, L 150, s. 195), tilsidesættelse af artikel 291 TEUF og af begrebet gennemførelsesforanstaltninger, der blev begået magtfordrejning i det foreliggende tilfælde, tilsidesættelse af artikel 296 TEUF og begrundelsespligten samt tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.
2. Andet anbringende om, at artikel 7 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/661 af 25. april 2019 om sikring af, at det elektroniske kvoteregister for markedsføring af hydrofluorcarboner fungerer efter hensigten (EUT 2019, L 112, s. 11) tilsidesætter artikel 15 og 16 i forordning (EU) 517/2014 af 16. april, som medfører, at den i tilknytning hertil ikke skal finde anvendelse.
 - Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at den pågældende artikel 7, for så vidt som den tillader, at den etablerede operatør, der er datterselskab til det selskab, der har afgivet erklæringen, ikke tildeles de kvoter, der er beregnet på grundlag af dets referenceværdier, eller for så vidt som disse kvoter udelukkende tildeles den virksomhed, der har afgivet erklæringen, som har samme faktiske ejer som den første etablerede operatør, indebærer en tilsidesættelse af artikel 15 og 16 i forordning (EU) 517/2014.